

Terasta Sanat

“Şehirde yaz” demek, son beş altı senedir dünyanın dört bir tarafında artık “akşam üzerleri teras” demek ...

Yazın sıcaklığı şehrin stresi ile birleşince, öğleden sonra içilen yarım RedBull'lara rağmen, bireysel enerji akşama doğru istem dışı bir şekilde sıfıra yaklaşıyor. Bu durumda, bireysel enerjiyi tekrar yükseltmek ve günün stresini yok etmek için şehirde kalanların tek sığınağı, güneşin alçalıp ama henüz batmadığı saatlerde renkten renge bürünen gökyüzü oluyor.

Çokkatlı binalar içerisinde gökyüzünün (terasa diye de okunabilir) adı bulunduğunuz şehre göre değişiyor tabii ki: “Bangkok'ta teras” BanyanTree Oteli'nin 54. katındaki baş döndürücü manzarası ve mojito'ları ile Vertigo, “Beyrut'ta teras” ise, şehrin bir yabancı için en gerçek mahallelerinden biri olan Eşrefiye'nin kalbinde, uzaktan Akdeniz'i de gören ve bir yasemin bahçesini andıran Albergo'nun

dokuzuncu katındaki küçük restoran olabiliyor. İstanbul'da ise “gökyüzünün adı” sayıları hızla artan Beyoğlu terasları arasında hem mönüsü, hem de eklektik müşteri profili ile apayrı bir yeri olan NuTeras, belki de.

Şehirdeki akşam teraslarının dünya başkenti ise tartışmasız bir şekilde New York City. MeatPacking District'te iyi bir yer bulmanın artık neredeyse imkansız olduğu Gansevoort Oteli'nin terası veya Sex & The City'nin bir bölümünde de izlediğimiz SoHo House gibi sürekli “IN” ve aşırı-lüks terasları bir yana bırakırsak, Midtown'da bu yaz peşpeşe açılan Highbar, Salon de Ning ve Empire Hotel'in Las Vegas tarzı havuzunu barındıran teraslar, New York'un bu pozisyonunu her geçen yaz biraz daha güçlendiriyor.

Ama New York'un bu yaz kuşkusuz en dikkat çeken terası -şaşırtıcı bir şekilde-şehrin sanat kalelerinden biri olan Metropolitan Müzesi'nin içerisinde. Met içerisindeki Iris ve Gerard Cantor Terası, bu yaz çağdaş Amerikan sanatının en etkileyici isimlerinden biri olan Jeff Koons'un bir sergisine ev sahipliği yapıyor. Koons'un çocukluğumuzun ince, balon oyuncaklarına referans yapan rengarenk dev metal heykelleri, Met'in terasında Central Park ve Manhattan gökdelenleri eşliğinde “sanatseverleri” bekliyor. Ekim sonuna kadar açık kalacak sergi “şehirdeki yazı” dayanılabilir kılan çok farklı bir görsel lezzet durağı olarak yorumlanabilir... Bakalım İstanbul'da “terasta bir sergi” görmek için daha ne kadar beklememiz gerekecek?

